

EXPRESS

ILUSTROWANY

Nr 88 (2954)

ROK VII

PIĄTEK

Archiwum kopernikowskie i cenne dokumenty otrzymaliśmy od Zw. Radzieckiego

MOSKWA. — DNIA 10 KWIETNIA BR. W MOSKWIE W SIEDZIBIE AKADEMII NAUK ZSRR OD- BYŁA SIĘ UROCZYSTOŚĆ PRZE- KAZANIA PRZEZ RZĄD RADZIE- CKI — DELEGACJI RZĄDU POL- SKIEGO, ARCHIWUM KOPERNI- KOWSKIEGO I INNYCH CEN- NYCH DOKUMENTÓW HISTORY- CZNYCH KULTURY POLSKIEJ. ODNALEZIONYCH PRZEZ ŻO- LNIERZY ARMII RADZIECKIEJ WE FROMBORKU I PIECZOŁOWI- CIE PRZEZ NICH PRZECHOWA- NYCH W CZASIE DRUGIEJ WOJ- NY ŚWIATOWEJ.

Kłodzkie zakłady Obuwia podjęły zobowiązania produkcyjne dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta RP Bolesława Bieruta 1. Święta 1. Maja na ordina sumę 2.518.000 złotych. Na zdjęciu: instruktor, racjonalizator Leon Adameczyk, który zmechanizował smarowanie podszewek klejem. Usprawnienie to dało 73.000 złotych.

Prezydent RP powołał skład osobowy PAN-u

Wielkie zadania w budownictwie socjalizmu stoją przed Akademią

WARSZAWA. — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Komisji Organizacyjnej Polskiej Akademii Nauk powołał następujący pierwszy skład członków Prezydium Polskiej Akademii Nauk:

PREZES
Prof. Dembowski Jan — profesor Uniwersytetu Łódzkiego, prezes Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego

WICEPREZESI:
Prof. Nitsch Kazimierz — profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Sierpiński Wacław — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Wierzbicki Witold — profesor Politechniki Warszawskiej.

CZŁONKOWIE:
Prof. Dąbrowski Jan — profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Fiedler Franciszek — dr honoris causa Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Gąsiorowska Natalia — profesor Uniwersytetu Łódzkiego, prof. Hirsfeld Ludwik — profesor Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Infeld Leopold — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Jakubowski Janusz-Lech — profesor Politechniki Warszawskiej, prof. Kulczyński Stanisław — profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Kuratowski Kazimierz — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Mantuffel Tadeusz — prorektor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Marchlewski Teodor — rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Michałowski Kazimierz — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, dr Modzelewski Zygmunt — rektor Instytutu Kształcenia Kadr Naukowych, prof. Plekowiński Stefan — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Szafer Władysław — profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

SEKRETARZ NAUKOWY
Prof. Mazur Stanisław — profesor Uniwersytetu Warszawskiego.

ZASTĘPCY SEKRETARZA NAUKOWEGO:
Prof. Chałasiński Józef — rektor Uniwersytetu Łódzkiego, prof. Leszczycki Stanisław — profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Szulkin Paweł — dotychczasowy rektor Politechniki Gdańskiej.

W Tunisie nadal szaleje terror. Na zdjęciu: Aresztowanie patrioty tuniskiego przez policję.

WSZYSCY

już o tym mówią

„Express” przygotowuje nową niespodziankę

Już jutro dowiecie się, w jaki sposób można zdobyć jedną z cennych nagród

- motocykl SHL
- aparat radiowy „Aga”
- 2 rowery
- zegarek na rękę
- 2-tygodniowe bezpłatne pobytu na wczasach „Orbisu”
- wieczne pióra
- teczkę skórzaną
- pończochy nylony i stylony
- piękne książki

Konkurs „Expressu” i Państwowej Zbiornicy COU

Prawnicy - demokraci do Trygve Lie

Zapobiec dalszym zbrodniom w Korei i Chinach

Winnych rozpętania wojny bakteriologicznej powinna spotkać zasłużona kara

PEKIN. — Międzynarodowe stowarzyszenie prawników - demokratów skierowało do sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie depezę, w której protestuje przeciwko zbrodnicemu stosowaniu przez Stany Zjednoczone broni bakteriologicznej w Korei i Chinach.

Uważając, że zbrodnie te stanowią groźbę dla całej ludzkości, stowarzyszenie prawników - demokratów wzywa Radę Bezpieczeństwa do podjęcia wszelkich koniecznych kroków w celu niedopuszczenia do dalszych przestępstw, potępienia zbrodniarzy i położenia kresu wojnie interwencyjnej w Korei.

Międzynarodowe stowarzyszenie prawników - demokratów wystosowało również depezę do przewodniczącego Najwyższego Sądu Ludowego Chin - Cziun-žu.

Depeza stwierdza, że komisja do spraw zbadania zbrodni interwencji amerykańskich, powołana przez stowarzyszenie prawników - demokratów, przedłoży swe sprawozdanie sesji rady stowarzyszenia, która odbędzie się w Wiedniu.

Sesja wyciągnie wnioski i powzięnie decyzje w sprawie opublikowania sprawozdania i w sprawie środków, które powinny być powzięte na podstawie wniosków komisji.

900 dowodów oskarża zbrodniarzy

PEKIN — Jak podaje agencja Nowych Chin z Phenianu, chińska komisja, badająca prowadzone przez USA wojny bakteriologicznej, zebrała w czasie swe go pobytu w Korei przeszło 900 dowodów, potwierdzających fakt używania przez Amerykanów broni bakteriologicznej.

Są to bądź różne owady i przedmioty zakażone bakteriami chorobotwórczymi, bądź też odłamki różnych bomb bakteriologicznych.

Komisja wysłuchała zeznań wielu specjalnych szpiegów, zrzuconych przez samoloty amerykańskie dla zbadania skutków stosowania broni bakteriologicznej, a ujętych przez wojska ludowe.

Zbrane dowody potwierdzają niezłomne bestialstwo amerykańskich ludobójców w Korei.

SEKRETARZ WYDZIAŁU I (nauki społeczne)
Prof. Żółkiewski Stefan — profesor Uniwersytetu Warszawskiego

SEKRETARZ WYDZIAŁU II (nauki biologiczne)
Dr Petrusiewicz Kazimierz

SEKRETARZ WYDZIAŁU III (nauki matematyczno-fizyczne, chemiczne i geologo-geograficzne)
Prof. Smiałowski Michał — rektor Politechniki Gliwickiej

SEKRETARZ WYDZIAŁU IV (nauki techniczne)
Prof. Nowacki Witold — prorektor Politechniki Gdańskiej

(Dalszy ciąg na str. 2)

Dzięki opiece państwa

Nowe prace naukowe wykonują uczeni polscy

Ludzie nauki dają wyraz swym gorącym uczuciom dla Prezydenta Bieruta

WARSZAWA. — Udział w ogólnonarodowym współzawodnictwie o godne uczczenie 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta i Święta 1. Maja jest w świecie nauki wielką, nienotowaną dotychczas mobilizacją do pogłębienia pracy nad rozwiązaniem licznych problemów naukowych i technicznych, nad jeszcze większym zbliżeniem nauki do praktyki budownictwa socjalistycznego.

Warszawa

W zakładzie silników lotniczych w Wydziale Lotniczym Politechniki Warszawskiej, 2 zespoły pod kierunkiem asystentów Wyganowskiego i Kołodziejskiego pracują nad wykonaniem 2 stoisk doświadczalnych dla silników lotniczych małej mocy, tj. przeznaczonych do samolotów sportowych.

W zakładzie technologii lotniczej inżynier Sychowicz i asystent Świdorski pracują nad nowym przyrządem naukowym, a cały zespół pracowników naukowych wykonał specjalne instrukcje do ćwiczeń dla studentów, które zostały powielone w formie światłokopii.

Łódź

Prof. dr Ber opracowuje IV tom cennego dzieła pt. „Endokrynologia” a prof. dr Venulet kończy rękopis książki pt. „Fizjopatologia szczerzółowa”.

Grupa asystentów 2 kliniki chorób wewnętrznych pod kierownictwem prof. dr Jakubowskiego przystąpiła do opracowania zbiorowego dzieła pt. „O równoległości zmian naczyniowych w układzie krążenia i na dnie oka w nadciśnieniu tętnicznym” Dzieło to zostanie ukończone w ciągu 18 miesięcy.

Gdańsk

W wyższej szkole handlu morskiego w Gdańsku, pracownicy naukowcy katedry ekonomiki rynków morskich opracowali już w 60 proc. wytyczne dla wprowadzenia metody inż. Kowalowa w portach z uwzględnieniem szybkościowych przeładunków drobnych.

Prof. dr J. Kulikowski, kierownik katedry ekonomiki rybołówstwa morską, opracował o miesiąc wcześniej niż zamierzał skrypt wykładów o zagadnieniach rybołówstwa.

Szczecin

Prof. Pomorskiej Akademii Medycznej Januara Zubrzycki zakończył prace naukową pt. „Praca badawcza

CZYN MŁODZIEŻY

W wykonaniu ponad plan jedną maszynową obieraczkę do kartofli! — Takie zobowiązanie podjęli członkowie młodzieżowego zespołu im. Janka Krasińskiego z Łódzkiej Fabryki Maszyn. Czyn swój wykonali na kilka dni przed terminem, dając dodatkową produkcję wartości 6.920 złotych.

HALO! TU ZAKŁADY BARLICKIEGO!...

Tr... Tr... Tr... zadzwiezał telefon w dziale gospodarczym.

— Chcemy podać do prasy ostatnie meldunki z realizacji zobowiązań w naszych zakładach — mówił miły głos kobiety w słuchawce...

...Tkaczka Janina Krzewińska, która postanowiła wyrabiać 8000 wątków — zobowiązanie swe wykonuje w 109 proc. Podobnie realizują swoje zobowiązania Kazi- mierz Duchowski i Franciszek Janiszewski.

PRZEKROCZYLI ZNACZNIE ZOBOWIĄZANIE

Ale się spisali — mówią w ZPJ im. Wróblewskiego o zakładzie z oddziału „TOGA”.

Pracownicy tego oddziału postanowili dać dodatkową produkcję na sumę 29.532 złotych, a wykonali do 9 kwietnia ponad plan towar wartości 82.624 złotych.

Wyróżnili się: Bolesław Filipiak, Zofia Reszczyńska, Genowefa Domańska i Stefan Pawlicki.

w dziedzinie chorób ginekologicznych”, a prof. Starkiewicz — kierownik kliniki ocznej — pracę pt. „Choroby oczne”.

Prof. Miściuk z katedry technologii metali wykonał w 75 proc. projekt budowy tzw. żeliwiaka, a prof. Sawa uruchomił urządzenie do badania paliw.

KC PZPR pozdrawia Brytyjską Partię Komunistyczną

WARSZAWA. — Komitet Centralny PZPR wystosował do Prezydium Zjazdu Brytyjskiej Partii Komunistycznej depezę następującej treści:

W imieniu polskich mas pracujących przesyłamy Wam braterskie pozdrowienia i życzenia najlepszych osiągnięć w Waszej sprawiedliwej walce o lepsze warunki bytu brytyjskiej klasy robotniczej, o pokój i niezależność Waszej ojczyzny.

Jesteśmy przekonani, że dzięki ofiarnej działalności Waszej partii, wychowanej w duchu marksizmu-leninizmu, brytyjska klasa robotnicza, wierna swym bojom tradycjom, wzniesie niepokonaną przeszkodę na drodze imperialistycznych podżegaczy wojennych, którzy pragną rzucić świat w otchłań nowej wojny.

Przed uroczystościami w Buchenwaldzie

WARSZAWA. — W dniach od 10 do 16 bm. odbędą się w Buchenwaldzie uroczystości związane z 7 rocznicą wyzwolenia więźniów z faszystowskich obozów koncentracyjnych.

W obchodach, organizowanych pod egidą międzynarodowej federacji bojowników ruchu oporu (FIR) przez niemiecki związek ofiar faszyzmu (VVN) weźmie również udział delegacja polska.

Życie Bolesława Bieruta

(9)

W więzieniu rawickim

Fotografia tow. Bolesława Bieruta z akt. policyjnych z 1927 roku, znaleziona przy rozbiórce domu na MDM w Warszawie w 1951 r.

Wkrótce kierownictwo partyjne powierza mu inną placówkę, posiadającą obrznięte znaczenie dla walki z faszyzmem w warunkach, kiedy rządząca sanacja z dnia na dzień potęgowała krwawe represje wobec swych przeciwników. Tą placówką był MOPR — Międzynarodowa Organizacja Pomocy Rewolucjonistom.

Były więzień i emigrant polityczny, niejednokrotnie korzystający z pomocy MOPR-u, działacz rewolucyjny o sercu wrażliwym na wszelką krzywdę i niesprawiedliwość, Bierut jak nikt inny nadawał się wtedy na kierownika tej rozgałęzionej w całym kraju organizacji. W okresie potęgującego się bezprawia, w okresie „pacyfikacji”, pod rządami organizatorów nowych metod łapania koci i mózgow, w okresie tortur i masakr więziennych Bierut miał niełatwe zadanie do spełnienia. Praca Komitetu Centralnego MOPR była, przejęciowo zdeorganizowana przez „defensywę” aresztowaniami. Trzeba było właściwie zacząć pracę od podstaw — znaleźć nowych ludzi do pomocy, nowe „czyste” lokale na spotkania, od nowa montować łączność i technikę.

Towarzysz Wacek — taki był ówczesny pseudonim partyjny Bieruta — wiele uwagi poświęcał nawiązaniu stałej łączności z komunistami więziennymi. Sam odczytywał otrzymywane z więzień „grypsy” i osobiście na nie odpowiadał. Jego rady okazały

wały więziom nieocenioną pomoc w przetrwaniu ciężkich lat.

Znow ukazało się nielegalne pismo „Czerwona Pomoc”, z jego szpał przemówili więźniowie polityczni, opisywali bestialstwa faszyzmu. Artykuł wstępny o atakach na prawa więźniów napisał Bierut. Jak wspomina jeden z jego ówczesnych współpracowników, artykuły i odczywy napisane przez towarzysza Wacka trafiły do serca czytelnika, były bojowe, jasne i zrozumiałe również dla najmniej dojrzałego politycznie robotnicarza.

W ciągu dwóch prawie lat był Bierut kierownikiem MOPR, sercem i mózgiem tej organizacji, najczulszym opiekunem wszystkich bojowników o wolność ludu, wolność narodu, prześladowanych przez faszystowską dyktaturę sanacji.

W latach po przewrocie hitlerowskim reżym sanacyjny upiemożliwił Bierutowi branie czynnego udziału w zmaganiach przeciw antynarodowej polityce Piłsudskich, Becków i Mościckich. W grudniu 1933 r. zostaje on przez defensywę wyrwany z szeregów partii i wtrącony do więzienia, a w 1935 r. sądy sanacyjne dokonują aktu pomsty klasowej na jednym z najlepszych, najbardziej zasłużonych synów polskiego narodu. Bolesław Bierut zostaje skazany na długoletnie więzienie.

Ale rzucony za kraty, oddany na pastwę zgrai oprawców, specjalnie dobranych przez sanację dla znęcania się nad więźniami, Bierut ani na chwilę nie traci łączności z masami pracującymi, z narodem.

Po więzieniach w Warszawie i Mysłowicach odsiaduje wyrok w Rawiczu — straszliwej katowni dla więźniów politycznych. W Rawiczu trwał zacięty bój więzionych działaczy z sanacją, hartowała się ich wola: przetrwania i zwyciężenia. Wraz z Bierutem przebywali za kratami Rawicza wybitni działacze komunistyczni — Marian Buczek, Alfred Lampe, Marceł Nowotko, Paweł Finder.

Mijały miesiące i lata. Coraz bliższa stawała się chwila katastrofy narodowej, ku której spychały Polskę rządy sanacji.

W trzecim roku Sześciolatki Zmobilizować wysiłki dla wykonania planów w przemyśle bawełnianym

Wczoraj odbyła się w Łodzi ogólnopolska narada poświęcona analizie wykonania planów i pracy przemysłu bawełnianego.

Wzięli w niej udział przedstawiciele KC PZPR, Ministerstwa Przemysłu Lekkiego, aktyw branży bawełnianej oraz czołowi przodownicy pracy, racjonalizatorzy i nowatorzy.

Obszerny referat obrazujący dotychczasowe osiągnięcia i braki przemysłu bawełnianego wygłosił wiceminister Przemysłu Lekkiego, ob. Alojzy Józwiak.

Mówca wskazał na główne przyczyny niedociągnięć, istniejących w poszczególnych zakładach bawełnianych i w znacznym stopniu wpływających na niepełne wykonanie planów produkcyjnych.

Wystawę o odbudowie Warszawy otwarto w Berlinie

BERLIN — W ramach miesiąca przyjaźni niemiecko - polskiej w Berlinie otwartą została Wystawa Książki Polskiej. Wystawa cieszy się dużą frekwencją zwiedzających.

Dzielnica Prenzlauer Berg, w demokratycznym sektorze Berlina, zorganizowała z własnej inicjatywy i własnymi środkami wystawę, poświęconą odbudowie Warszawy. Wystawa, nosząca nazwę „Tempo warszawskie” obrazuje w licznych fotografiach, wykresach i danych statystycznych dotychczasowy rozwój stolicy Polski i projekty jej dalszej rozbudowy.

Polska i Norwegia parafowały protokół o wymianie handlowej

WARSZAWA. — W dniu 9 bm. parafowany został w Oslo protokół o wymianie handlowej pomiędzy Polską a Norwegią na okres od 1.4. 1952 do 31.3. 1953 roku. Wymiana towarowa przewidziana protokołem wyniesie około 80 milionów rubli.

Norwegia dostarczy rudy żelaznej, aluminium, inne metale, celulozę, nawozy sztuczne, tran, śledzie i inne.

Zakończenie obrad plenum SPAT i F-u

WARSZAWA. — W dniu 9 bm. zakończyły obrady i plenum Zarządu Głównego Stowarzyszenia Polskich Artystów Teatru i Filmu, poświęcone zagadnieniom pracy artystycznej.

Głównym zagadnieniem, wokół którego toczyła się dyskusja, była sprawa wspanialszego repertuaru sztuk polskich, problem zespołowy, twórczej współpracy teatru z dramaturgiem.

W dyskusji liczni mówcy podzieliли się z zebranymi swymi osiągnięciami w dziedzinie usprawnienia pracy i mobilizacji pracowników do walki o plan. Zwrócono też uwagę na niezdrowy objaw nadmiernej fluktuacji robotników oraz niedostateczną dyscyplinę pracy, co jest niejednokrotnie przyczyną nieprzewidywanych postojów maszyn.

— Wykonanie zadań trzeciego roku Planu 6-letniego — powiedział w podsumowaniu kierownik wydziału przemysłu lekkiego KC PZPR, ob. Grudziński — wymaga przede wszystkim podniesienia poziomu pracy. Obowiązkiem kierownictwa zakładów jest przeprowadzanie dokładnych planów wewnątrzzakładowych, dostosowanie ich do każdego stanowiska produkcyjnego. Wszystkich pracowników trzeba zaznajomić z konkretnymi zadaniami i uczynić ich odpowiedzialnymi za ich wykonanie. Wielką rolę odegrają tutaj częste narady wytwórcze — źródło usprawnień i pomysłów racjonalizatorskich.

Wpojenie we wszystkich robotników pełnej świadomości celów, troska o systematyczne podnoszenie ich kwalifikacji zawodowych uodpornienie na plotkę i działalność wroga jest jednym z głównych zadań organizacji partyjnych, związkowych i młodzieżowych w przemyśle bawełnianym.

Prezes prof. J. Dembowski

o wielkich zadaniach Polskiej Akademii Nauk

(Dokończenie ze str. 1)

Podany został także skład osobowy członków rzeczywistych i członków korespondentów poszczególnych wydziałów oraz członków tytularnych.

W związku z zatwierdzeniem składu osobowego Polskiej Akademii Nauk przez Prezydenta RP odbyła się w siedzibie PAN w Pałacu Staszica konferencja prasowa z udziałem członków Prezydium PAN z prezesem prof. Janem Dembowskim na czele.

Na wstępie prezes Dembowski zakomunikował zebrany, iż zatwierdzenie przez Prezydenta RP składu Prezydium i listy członków PAN ze stawionej przez Komisję Organizacyjną PAN oznacza rozpoczęcie działalności Akademii.

Mówiąc o zadaniach Polskiej Akademii Nauk jako naczelnej instytucji naukowej w Polsce, prezes Dembowski podkreślił, iż jest ona placówką naukową o znaczeniu i zasięgu nieznany dotychczas w naszym kraju.

Do głównych zadań PAN, należy czynne współdziałanie w realizacji Planu 6-letniego oraz udział w opracowaniu dalszych planów gospodarczych, co oznacza umocnienie ścisłego kontaktu pomiędzy nauką teoretyczną a praktyką.

Do ważnych zadań akademii należy kształcenie na najwyższym poziomie nowych kadr naukowych. Akademia czuwać będzie nad wprowadzeniem w życie zespołowej metody pracy naukowej, kierować będzie naukowym ruchem wydawniczym.

Akademia współpracować będzie z uczonymi i instytucjami naukowymi innych krajów, a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, wykorzystując przy tym bogate doświadczenia Akademii Nauk ZSRR.

Codzienna nowelka „Expressu“

W nowej willi

Polną drogą, prowadzącą od stacji do willowej części osiedla, szły trzy osoby: artysta-malarz Grajew, żona jego Ksana oraz za przyjaźni z nimi kompozytor Almazow. Idąc, rozmawiali z ożywieniem.

Rozmowa dotyczyła wspólnego znajomego Jerzego Piotrowicza Bałkina, który niedawno wybudował sobie letnią willę w tej właśnie zacisznej okolicy. Grajew i Almazow zostali zaproszeni na pierwszy uroczysty obiad, wydany w nowym mieszkaniu.

— A jednak to dziwny człowiek, ten Bałkin — mówił z zamyśleniem Grajew. — Znam go już od wielu lat, ale nie mogę rozgryźć, co to za charakter.

— Ciekawy typ — odpowiedział Almazow.

— Energiczny diabeł!

— Tak, ale na co zużywa on swoją energię? Ja jestem artystą, ty — kompozytorem. Obaj jesteśmy ludźmi dobrze zarabiającymi. Rząd nasz wysoko ceną twórczą pracę artysty i dobrze wynagradza nas za nasze wysiłki. Prawda?

Almazow potwierdził skinieniem głowy.

— Bałkin nie jest twórczym pracownikiem, nie jest artystą ani laureatem nagrody państwowej — ciągnął dalej Grajew. — Do diabła, nie jest też ministrem ani lotnikiem! A jednak żyje tak, jak ani tobie, ani mnie nie śniłoby się żyć! Jeśli chcesz wiedzieć, w głębi duszy przypuszczam, że Bałkin jest złodziejem!

— A jeżeli nie złodziejem — poprawił się, widząc zdumione spojrzenie Ksany — to w każdym razie jest kłamcą, podejrzanym kombinatorem. Oczywiście, jest dla każdego miły i uprzejmy. Tobie — zwrócił się do żony — ułatwił leczenie chorej matki, więc jesteś

nim zachwycona. Komuś innemu wyrządził też jakąś grzeczność, więc i tamten będzie go wszędzie chwalił. A to właśnie jest mu na rękę! Łatwiej mu kraść przy akompaniamentie waszych komplementów.

— Co też ty wygadujesz! — oburzyła się Ksana.

— Nie, mameczko, ja mówię tylko prawdę. I boję się, że jak wyjdą na jaw jego brudne sprawy, nie będziemy mogli patrzeć ludziom w oczy. Bo i cóż powiemy: „Myśmy go od dawna podejrzewali?” Tak, podejrzewaliśmy go, ale chodziliśmy do niego na przyjęcia! Czy będzie nam wtedy przyjemnie?

— Wasza, każ mi zamilknąć! — odezwała się Ksana. — Jakże to można człowieka posądzać tak bez żadnych dowodów?

— A willa? Za jakie pieniądze zbudował on sobie tę willę?

— Może wygrał na loterii?

— Być może. Chciałbym w to wierzyć. Niechby nam Bałkin powiedział: „Wygrałem!” albo „Dostałem wielką premię!”, albo „Umarła ciotka i w jej materacu znalazłem woreczek z brylantami!” Wszystko mi jedno, ale chciałbym, aby nam objaśnił, skąd miał pieniądze na budowę? Chyba go się wprost zapytam...

...Willa Bałkina była rzeczywiście śliczna, biała, otoczona wysokimi, pięknymi drzewami. Gości powitał gospodarz — tegi mężczyzna o rumianej, tłustej twarzy. Obok stała jego żona, która była tak drobna i chuda, że mąż zwykł nazywać ją nie swoją „połowicą”, ale swoją „ćwiartką”.

— Chodźcie, chodźcie — mówił Bałkin — siadamy już właśnie do obiadu. Zapoznajcie się. Oto profesor Konstantinow. — Bałkin

L. Lencz

wymówił słowo „profesor” ze specjalnym naciskiem, wskazując przy tym na siwowłosego mężczyznę. — Nestora Wasyliewicza zapewne już znacie. — Grajew uśmiechnął się do słynnego aktora. — Doktor mieszka w moim najbliższym sąsiedztwie. Posuńcie się trochę, moi drodzy, żebyśmy się wszyscy wygodnie zmieścili.

Szurając krzesłami, goście zrobili przy stole miejsce dla nowoprzybyłych. Gospodarz wzięł do ręki butelkę z koniakami i zaczął ją otwierać korkociągami. Z wysiłku twarz jego stała się całkiem sina. Tłusty, zadowolony, syty wydał się w tej chwili Grajewowi tak wstrętny, że malarz nie mógł pohamować swego wzburzenia. Spojrzał na Almazowa, który właśnie zabierał się do ryby i, nie zwracając uwagi na znaki czynione mu przez żonę, powiedział:

— Zanim zaczniemy jeść, Jerzy Piotrowiczu, chciałbym zadać wam jedno pytanie: skąd mieliście środki na zbudowanie tej willi?

Widlec zneruchomiał w ręce Almazowa. W pokoju zapanowała nagle cisza.

— Odkładając po dziesiątce! — odpowiedział Bałkin, uśmiechając się głupawo. Ach, jak bardzo pragnął, aby goście jego pokryli jakimś dowcipem nietakt malarza, aby utopili w winie to niewłaściwe pytanie! Ale siedzący za stołem milczeli, unikając rozbieganych spojrzeń gospodarza.

— Wasza odpowiedź nie zadowala mnie! — powiedziała Grajew, podnosząc się od stołu — Idziemy, Ksano! Wasyli, czy ty zostajesz? — Nie, nie, idę z wami, oczywiście! Tak, Jerzy Piotrowiczu, my nie mamy przecież nic przeciw temu, abyście... Ale to jest dziwne... Trzeba ludziom jakoś wytłumaczyć... — kompozytor podążył za przyjaciółmi, rzucając ostatnie, żalonne spojrzenie na suto zastawiony stół.

— Pozwólcie... zaczekajcie... Zaraz wam

wszystko wyjaśnię... Marusia, dlaczego nie mówisz? — wołał za nimi gospodarz. Ale było już za późno: Grajew i Almazow szybkim krokiem schodzili po stopniach wzdłuż.

...Do samej stacji nikt z trójki idących nie wymówił ani jednego słowa. Ponieważ do odjazdu pociągu mieli przeszło godzinę czasu, usiedli w bufecie dworcowym.

— Zostawiliśmy tam taki wspaniały obiad! — westchnął ciężko kompozytor. — Trzeba przynajmniej tutaj coś zjeść.

Usiedli przy stoliku, ale nie zdążyli jeszcze nic zamówić, gdy w drzwiach sali restauracyjnej ukazał się Nestor Wasyliewicz, ten sam znakomity komik, którego dopiero co widzieli siedzącego za stołem Bałkina.

— I ty, Brutusie! — powitał go Grajew. — Chodź, zjesz z nami obiad.

— Gdyście tylko wyszli — opowiadał aktor — wszyscy zaczęli się rozchodzić pod rozmaitymi pozorami. Pierwszy powstał za stołu profesor tłumaczący się nagłym bólem głowy. Zaraz po nim wyszedł doktor Wolkow, a po nim wszyscy inni. Odcychając usłyszałem jeszcze rozmowę pomiędzy Bałkinem a jego „ćwiartką”.

„Widzisz — mówiła żona — radziłam ci przecież, abyś zapraszał tylko swoich ludzi. Zostało mi pięć gatunków sałatek! Co mam teraz z tym zrobić?” „Muszę mieć jakieś towarzystwo — wołał Bałkin — idź i sprowadź dozorcę, niech przyjdzie tu pięć z mną”. „Już go zapraszałam, ale on odmówił!” — Mówię wam, istna komedia!

Grajew napełnił kieliszki winem.

— Wypijemy za nasze towarzystwo! — powiedział poważnie. — Aby nie przenikali do niego tacy, jak Bałkin, nasz wspólny „były” znajomy. Ksanoczek, zgadzasz się ze mną?

Ksana zarumieniła się, podniosła kieliszek i trąciła się z mężem.

(Tłum. J. K.)

Zespoły społeczne pomogą młodzieży kończącej szkoły w wyborze zawodu

W roku bieżącym około 80 proc. z ponad 300 tysięcy przewidywanych absolwentów szkół podstawowych będzie kontynuować naukę w szkołach zawodowych, ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli.

W związku z tym przed uczniami klas siódmych szkół podstawowych i ich rodzicami stoi obecnie zadanie wyboru przyszłego zawodu.

Już w maju b. r. szkoły otrzymają za pośrednictwem wydziałów oświaty informator CUSZ, który ułatwi młodzieży i rodzicom zorientowanie się w typach szkół zawodowych, warunkach przyjmowania do nich itd.

Dla jak najodpowiedniejszego skierowania młodzieży — stosownie do jej zdolności, zainteresowań i stanu zdrowia — we wszystkich szkołach podstawowych powołuje się t. zw. zespoły społeczno-pedagogiczne złożone z przedstawicieli władz szkolnych, rodziców i komitetów opiekuńczych.

Zespoły te udzielać będą młodzieży porad, czuwać, aby wybór dokonywany przez nią był właściwy, udzielać będą absolwentom pomocy w załatwianiu formalności przy wstępowaniu do wybranych szkół.

Dodatkowe autobusy uruchomi jutro PKS

W związku ze wzmożonym ruchem podróźnym w okresie przedświątecznym Ekspozytura Osobowa PKS w Łodzi uruchamia w dniu 12 kwietnia br. dodatkowe autobusy na trasach: Łódź — Nowe Miasto, Łódź — Pęcniów, Łódź — Belchatów, Łódź — Szewce Dolne i Łódź — Bielawy.

W dniu 13 bm. autobusy nie będą kursowały. W poniedziałek—14 bm. komunikacja samochodowa odbywa się jak każdego dnia. (j).

Piękny radioodbiornik otrzymali uczniowie szkoły we wsi Kowale

Przed kilku dniami rozlosowano nagrody dla szkół, biorących udział w konkursie Wydziału Oświaty i Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych na temat: „Co wiem o działalności ubezpieczeniowej PZUW w Polsce Ludowej“.

Pierwszą nagrodę — radioodbiornik otrzymali uczniowie szkoły podstawowej we wsi Kowale w pow. wielunińskim. 31 szkół otrzymało piłki, luki sportowe, komplety do ping-ponga oraz komplety książek.

Ponadto 13 uczniów, którzy nadeśleli najlepsze prace, otrzymało nagrody książkowe.

EXPRESS ILLUSTROWANY

Działo się to w śródmieściu...

Gdyby przewodniczący Prezydium DRN — Śródmieście przy Al. Kościuszki 1, wszedł do lokalu, w którym odbywa się wydawanie spóźnionym bonów mięsno-tłuszczowych, niewątpliwie złapałby się za głowę. Tym ludzi oblega jednego urzędnika, który prawdopodobnie dla podkreślenia wagi swego stanowiska, ogląda każdy dokument, jakby to były co najmniej zdjęcia rentgenologiczne.

A gdy interesanci zwracają mu uwagę na niezwykle złośliwe tempo pracy i obiecują powiadomić o tym, co się tu dzieje prasę, pracownik zamiast gniewać się, podskakuje z radości:

— Ach, napiszcie jak najszybciej! Może wreszcie przydzielią jakąś pomoc.

A może jednak sami obywatele, tak zorganizujecie swą pracę, by nie sprawiać zbytecznych kłopotów innym i... sobie,

We wszystkich cukierniach trwa wzmożona praca. Trzeba przecież przygotować więcej ciastek, żeby na święta starczyło ich dla wszystkich amatorów.

Są jeszcze pewne braki w pracy DRN-ów Skargi i zażalenia obywateli muszą być załatwiane właściwie i w terminie

We wtorek, 8 kwietnia odbyło się posiedzenie Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi, na którym omówiono zagadnienie przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania odwołań i zażeń ludności w Prezydium RN i podległych mu agendach.

Instytucja skarg i zażeń staje się w naszym mieście w coraz większym stopniu czynnikiem umocnienia władzy ludowej oraz pomaga w usuwaniu niedociągnięć i objawów biurokracji. Łodzianie coraz śmielej korzystają z przysługującego obywatelom prawa składania odwołań. Coraz częściej też zgłaszają się im bezpośrednio do najwyższych czynników władzy terenowej oraz do poszczególnych komisji rad narodowych, donosząc o niejednokrotnie ważnych i żywotnych zagadnieniach, których załatwienie usprawnia pracę na wielu odcinkach życia.

Większość skarg to zażalenia na działalność władz kwatrukowych i placówek handlu uspołecznionego. Wiele z nich dotyczy również pracy placówek zdrowia, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

Jeżeli jednak w dziedzinie załatwiania skarg ludności przez wydziały zdrowia, handlu, finansów, pracy i pomocy społecznej daje się zauważyć poprawę stylu pracy, to w zakresie kwatruunku, gospodarki mieszkaniowej i remontów wciąż jeszcze można napotkać na bezdusność i biurokrację.

Również prezydium Dzielnicowych Rad Narodowych nie zawsze doceniają w pełni rolę skarg i zażeń. Poszczególne agendy i pracownicy nie przestrzegają terminów załatwiania tych listów, przez co sprawy nie załatwione w terminie stanowią poważny osutek ich ogólnej ilości. Zdarzają się także wypadki, przekazywania odwołań organom i osobom, których działalność była przedmiotem skargi.

Zażalenia są niejednokrotnie rozpatrywane fragmentarycznie. Nie bada się, czy za nimi nie kryją się jakieś poważne niedociągnięcia, które z miejsca należałoby usunąć.

Charakterystyczny jest fakt napływania stosunkowo małej liczby listów, skarg i zażeń do prezydium DRN-ów przy jednoczesnym wzroście liczby tego rodzaju spraw, wpływających do Prezydium RN m. Łodzi.

I tak np. o ile w okresie od 1 listopada 1951 r. do 1 marca br. wpłynęło do Prezydium RN 19335 skarg i zażeń, do prezydium trzech DRN-ów wpłynęło w tym samym czasie zaledwie 957 spraw. Świadczy to, iż sposób załatwiania skarg przez DRN-y nie wzbudza jeszcze należytego zaufania wśród ludności.

W celu usunięcia istniejących na tym odcinku niedociągnięć Prezydium Rady Narodowej postanowiło w powziętej uchwale wezwać jednostki organizacyjne i prezydium DRN-ów do niezwłocznego rozpatrzenia i załatwienia zaległych skarg i zażeń, ścisłego przestrzegania terminów ich załatwiania, rzeczowe go i wnikliwego rozpatrywania wszystkich spraw oraz do ścisłej współpracy z komisjami Rady Narodowej. Prezydium RN zobowiązało się także do osobistego czuwania nad sposobem załatwiania skarg i zażeń przez podległe ich nadzorowi wydziały i przedsiębiorstwa.

20 zespołów adwokackich powstało już w Łodzi i województwie

Coraz więcej adwokatów w Łodzi porzuca dawne metody pracy i przy stopniowo do zespołów adwokackich. Ostatnio powstał w naszym mieście dziewiąty taki zespół przy ul. Piotrkowskiej 216.

Ponadto zorganizowano dotychczas 11 zespołów w rozmaitych miejscowościach naszego województwa, jak: Piotrków, Skierniewice, Radomsko, Pabianice, Łask, Wieluń, Łęczyca, Kutno, Sieradz i Łowicz.

Adwokaci Łodzi i województwa za jęli czołowe miejsce w przechodzeniu na uspołecznione metody pracy. (u)

U kolejarzy TPPR-owców Sprawa konserwacji torów znalazła właściwe rozwiązanie

Obszerna sala Dyrekcji Okręgowej Polskich Kolei Państwowych w Łodzi wypełniona jest kolejarzami. Narada, która za chwilę się tu odbędzie ma być wyjątkowo ciekawa. Oto koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej omówi nową metodę konserwacji torów, opracowaną przez radzieckich inżynierów Babanowa i Rybakowa. Zainteresowani metodą są zwłaszcza pracownicy wydziału drogowego.

Na odcinku konserwacji torów było i jest u nas źle. Odpowiedzialni za to robotnicy organizowali sobie pracę tak, aby im było wygodnie. Nie dbali o jakość wykonania robót i o ich tempo. Stosując swoliste metody wprowadzali tylko bałagan i chaos.

Tymczasem istnieje jednolity system bieżącej konserwacji torów, który ostatnio wprowadzono na wszystkich kolejach Związku Radzieckiego. Twórcami tego systemu są inżynierowie Babanow i Rybakow.

System ten pozwala na wykonywanie robót konserwatorskich na pewnym odcinku długości 200—300 metrów przy bardzo niskiej liczbie robotników. Metoda ta znalazła przede wszystkim zastosowanie w podbijaniu podkładów. Dawniej używano się w tym celu olbrzymich młotów, co wymagało znacznego wysiłku robotnika. Dziś natomiast stosuje się przy tym tzw. suflator-mechanizm, który nie wymaga zbytecznego wysiłku. Może go obsługiwać również kobieta.

— Wprowadzenie tego systemu u nas — powiedział na naradzie sekretarz koła TPPR ob. Szałwiński — jest sprawą bardzo ważną i powinniśmy dokonać tego jak najprędzej. Usprawni to znacznie pracę torowych, a jednocześnie przysporzy państwu poważnych oszczędności.

Od tej narady minęło już kilka tygodni. Dzielni kolejarze z miejscza zabrali się do spopularyzowania wśród pracowników DOKP — Łódź systemu inż. Babanowa i Rybakowa. Wyniki nie dały na siebie długo czekać i znacznie przekroczyły wszelkie przewidywania.

Obecnie z nowym systemem konserwacji torów zapoznaje się wszystkich torowych.

Koło TPPR przy DOKP — Łódź może się poszczycić w swej pracy znacznymi sukcesami. Po przewyżczeniu trudności w ostatnim okresie rozwinęło ożywioną działalność. Rezultatem tego jest zorganizowanie szeregu imprez, które zapoznały członków koła z życiem i osiągnięciami ludzi radzieckich. Główną ambicją członków koła jest teraz, aby w każdej dziedzinie swej pracy zawodowej i społecznej wcielać w życie osiągnięcia nauki i techniki radzieckiej. (St. K.)

Wszystkie jadłodajnie, bary i stołówki poddane zostaną lustracji sanitarnej

Wczoraj, 10 bm., rozpoczął się okres lustracji sanitarnej — porządkowych łódzkich zakładów zbiorowego żywienia. Komisje badać będą kolejno wszystkie jadłodajnie, bary i stołówki, zwracając specjalną uwagę na higienę osobistą personelu, na odpowiednie mycie naczyń, higienę przygotowywania potraw oraz na jakość i świeżość artykułów żywnościowych i sposób ich przechowywania.

Równocześnie Prezydium Rady Narodowej wydało zarządzenie, na mocy którego nie można uruchomić żadnego nowego zakładu gastronomicznego bez zgody wydziału zdrowia.

Plany nowych lokali muszą być tak opracowywane, aby nie powstawały w przyszłości zakłady urągające wszelkim wymogom higieny. Zarządzenie określa szczegółowo obowiązki central i dyrekcji zakładów zbiorowego żywienia w dziedzinie porządków i czystości. (b).

Przygody na poczcie

Drogi „Expressie“! Pracuję w Zjed. Budownictwa Miejskiego. Jestem gońcem. Chodzę codziennie na pocztę przy ul. Daszyńskiego 38 z korespondencją. Dziwnia załatwiają pracownice poczty interesantów. Jest na przykład godzina 13 min. 30. Czekam. Ludzi mało. Wreszcie staję przed urzędniczką z samymi listami i książeczką pokwitowań.

— Niech pan dojdzie do tej drugiej pani — mówi do mnie — ja kończę pracę i więcej nie przyjmuję.

Jest godzina 13 min. 45. Podchodzę do tej drugiej, a ona mi mówi, że listów nie przyjmuje, że o godz. 14 przyjdzie trzecia, która obejmie ucie dy służbę. Chciałem wpisać to do książki zażeń. Ale powiedziano mi, że takiej książki nie ma.

Przyszedłem więc do domu i piszę ten list. „Expressie“ kochany, postaraj się, aby gońców załatwiano na poczcie tak jak i innych interesantów...

Goniec z Z.B.M.

Komunikat Wydziału Handlu Bony mięsno-tłuszczowe na miesiąc maj

Wydział Handlu podaje do wiadomości, że rozdziel bonów mięsno-tłuszczowych na miesiąc maj br. dla zakładów pracy odbędzie się w dniach od 15 do 22 kwietnia włącznie w oddziałach handlu Dzielnicowych Rad Narodowych: Łódź-Śródmieście — Al. Kościuszki nr 1, Łódź-Północ — ul. Limanowskiego 40, Łódź-Południe — ul. Pabianicka 210, według następującego porządku:

Dnia 15 i 16 bm. — zakłady pracy zatrudniające od 1 do 50 pracowników; 17, 18 i 19 bm. — zakłady zatrudniające od 50 do 500 pracowników; 21 i 22 bm. — zakłady zatrudniające powyżej 500 pracowników.

Każdy zakład obowiązany jest sporządzić zapotrzebowanie na bony. Trzeba w nim podać wykaz pracowników, którzy otrzymali bony w kwietniu i nadal w zakładzie pracują, oddzielny wykaz pracowników zwolnionych, a także nowozaaangazowanych. Dla tych ostatnich należy dołączyć zgłoszenia, poświadczone przez prowadzących mel dunki.

Pracownicy zatrudnieni w prywatnych zakładach pracy oraz wszystkie osoby indywidualne pobiorą zgłoszenia w rejonowych punktach opałow. Po poświadczeniu zgłoszeń przez prowadzącego meldunki zgłaszają się oni po odbiór bonów w terminie od 15 do 22 kwietnia, w tych samych punktach opałow.

Rejestracja bonów mięsno-tłuszczowych na miesiąc maj odbywać się będzie we wszystkich sklepach spożywczych i masarskich od 15 do 23 kwietnia br. włącznie.

Kronika dnia

Dnia 11 kwietnia w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 86, odbędzie się wieczór literacki o „Ludziach zza rzeki“ Lesława Bartelskiego.

Dnia 12 kwietnia zaś — wieczór poezji Juliusza Słowackiego. Po prelekcji i recytacjach odegrana zostanie z płyt „Etyda Rewolucyjna“ Chopina.

Z dnem 3 kwietnia wszystkie wydziały oraz agendy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi pracują i przyjmują interesantów w godz. od 8 do 15.

WICEK: — Tak się kończą twoje pomysły. Sytuacja doprawdy kapitalna. Wszyscy ludzie odpoczywają w święta, a my je spędzamy na walizkach w poczekalni kolejowej. Nie lepiej było iść do Alojzego?

WACEK: — Mam pomysł! Ciocia Agata jechała do nas, a my do cioci Agaty, nie więc z tego nie wyszło. A chcicie, żeby coś wyszło? Pojedziemy na święta do wuja Leona. Na pewno ucieleszy się odwiedzinami...

WICEK: — No i jak? WACEK: — Dopiero jutro rano mamy poćlać. CIOCIA AGATA: — To ci los! I gdzie ja się podzięję przez tyle godzin z moim drobiazgiem?...

WACEK: — Fiuuu... Fiuuu... WICEK: — Ale mnie kości boją... Już sam nie wiem kto mi leży na nodze... CIOCIA AGATA: — Chr... WICEK: — Chr... (dalszy ciąg jutro)

